

3. För det fall den andra frågan besvaras jakande:

Förfogar EG-domstolen genom innehållet i begäran om förhandsavgörande över alla uppgifter den behöver för att själv kunna avgöra frågan, huruvida det nationella organet enligt de faktiska omständigheter som redovisats, har tillfogat motparten en bestämd skada eller överlåter EG-domstolen ansvaret att pröva denna fråga på den berörda österrikiska domstolen?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesvergabeamts (Österrike) av den 13 november 2001 i målet mellan 1. EVN AG, 2. WIENSTROM GmbH och Republiken Österrike

(Mål C-448/01)

(2002/C 84/65)

Bundesvergabeamts (Österrike) begär genom beslut av den 13 november 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 20 november 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. EVN AG, 2. WIENSTROM GmbH och Republiken Österrike beträffande följande frågor:

1. Är det enligt de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling, särskilt artikel 26 i direktiv 93/36/EEG⁽¹⁾, förbjudet att den upphandlande myndigheten vid inköp av el bestämmer ett tilldelningskriterium, som vid bedömningen av anbudet skall vägas in med 45 %, som kräver att anbudsgivaren – utan att vara bunden till en viss leveransdag – skall ange hur mycket el ur förnybara energikällor han kan leverera till en inte närmare avgränsad krets köpare och som innebär att det maximala antalet poäng uppnås av den anbudsgivare som anger största mängd, varvid endast den mängd beaktas som överskrider den inom ramen för upphandlingen förväntade konsumtionen?
2. Är det enligt de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling, särskilt artikel 2.1 b i direktiv 89/665/EEG⁽²⁾, förbjudet att göra upphävandet av ett rättsstridigt beslut i prövningsförfarandet enligt artikel 1 i direktiv 89/665/EEG beroende av att det visas att det rättsstridiga beslutet har en väsentlig inverkan på upphandlingsförfarandets utgång?
3. Är det enligt de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling, särskilt artikel 26 i direktiv 93/36/EEG, förbjudet att göra upphävandet av ett rätts-

stridigt beslut i prövningsförfarandet enligt artikel 1 i direktiv 89/665/EEG beroende av att det visas att det rättsstridiga beslutet har en väsentlig inverkan på upphandlingsförfarandets utgång, om detta skall ske genom att prövningsorganet prövar huruvida rangordningen av de avgivna anbuden ändras när dessa blir föremål för en ny bedömning vid vilken det rättsstridiga tilldelningskriteriet lämnas utan avseende?

4. Föreskrivs i de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling, särskilt artikel 26 i direktiv 93/36/EEG, att den upphandlande myndigheten skall återkalla upphandlingen, om något av de tilldelningskriterier som den har bestämt i prövningsförfarandet enligt artikel 1 i direktiv 89/665/EEG visar sig vara rättsstridigt?

⁽¹⁾ EGT L 199, 1993 s. 1.

⁽²⁾ EGT L 395, 1989 s. 33.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) av den 11 maj 2001 i målet mellan Abbey Life Assurance Company Limited och Kok Them Yeap

(Mål C-449/01)

(2002/C 84/66)

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) begär genom beslut av den 11 maj 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 21 november 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Abbey Life Assurance Company Limited och Kok Them Yeap beträffande följande frågor: Kan "livförsäkringar, livränteförsäkringar, hälso- och pensionsförsäkringar, aktiefonder, utlandsbaserade fonder, aktiesparplaner och övriga avtal som Abbey tillhandahåller" eller något av dessa omfattas av begreppet "varor" i den mening som avses i 1993 års förordning och/eller i direktivet?

- 1) Kan "livförsäkringar, livränteförsäkringar, hälso- och pensionsförsäkringar, aktiefonder, utlandsbaserade fonder, aktiesparplaner och övriga avtal som Abbey tillhandahåller" eller något av dessa omfattas av begreppet "varor" i den mening som avses i 1993 års förordning och/eller i direktivet?
- 2) Måste "livförsäkringar, livränteförsäkringar, hälso- och pensionsförsäkringar, aktiefonder, utlandsbaserade fonder, aktiesparplaner och övriga avtal som Abbey tillhandahåller" eller något av dessa
 - i) kunna säljas och/eller

ii) på annat sätt kunna överlåtas

för att omfattas av begreppet "varor" i den mening som avses i 1993 års förordning och/eller i direktivet?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) av den 19 oktober 2001 i målet mellan 1) Margerete Ospelt, 2) Schlössle Weissenberg Familienstiftung och Unabhängige Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

(Mål C-452/01)

(2002/C 84/67)

Verwaltungsgerichtshof begär genom beslut av den 19 oktober 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 22 november 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Margerete Ospelt, 2) Schlössle Weissenberg Familienstiftung och Unabhängige Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 12 EG (tidigare artikel 6 i EG-fördraget) och artikel 56 EG och följande artiklar (tidigare artikel 73b i EG-fördraget och följande artiklar) tolkas så, att bestämmelser genom vilka transaktioner med jord- och skogsbruksfastigheter begränsas av förvaltningsmyndigheterna med hänsyn till det allmännas intresse av bevarande, stärkande och skapande av en livskraftig jordbruksnäring är tillåtna i förhållande till en grundfrihet, närmare bestämt avseende fria kapitalrörelser, som föreskrivs i en rättsregel som är tillämplig såväl inom Europeiska unionen som i förhållande till medlemsstater i EES-området som utgör tredje land enligt artikel 56.1 EG (tidigare artikel 73b i EG-fördraget)?
2. För det fall att den första frågan besvaras jakande:

Skall artikel 12 EG (tidigare artikel 6 i EG-fördraget) och artikel 56 EG och följande artiklar (tidigare artikel 73b i EG-fördraget och följande artiklar) tolkas så, att det förhållandet att klagandena enligt (den i Vorarlberg gällande) lagen om transaktioner med fastigheter (Grundverkehrs-gesetz), LGBL. für Vorarlberg nr 61/1993 – nedan kallad VGVG 1993 – redan före det att deras äganderätt till följd av en transaktion avseende en jordbruksfastighet inskrevs i fastighetsboken var skyldiga att genomgå ett "tillståndsförfarande" skall anses strida mot gemenskapsrätten, och att en grundfrihet som garanteras genom en EG-rättslig bestämmelse och som är tillämplig även i förhållande till medlemsstater i EES som utgör tredje land enligt artikel 56.1 EG (tidigare artikel 73b i EG-fördraget) därigenom åsidosätts?

Talan mot Republiken Italien väckt den 27 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-455/01)

(2002/C 84/68)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 november 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Richard B. Wainwright och Roberto Amorosi, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 och 30 i fördraget genom att bibehålla en lagstiftning i kraft enligt vilken ett villkor för saluföring av varor som ännu inte är helt harmoniserade och är avsedda att användas på skepp i handelsflottan som seglar under italiensk flagg är att ett nationellt institut utfärdar ett intyg om överensstämmelse – varigenom rätten att saluföra varan eventuellt begränsas till innehavaren av intyget – och genom att inte erkänna giltigheten av utprovningar som gjorts enligt internationell standard av organ som är auktoriserade i andra medlemsstater eller i stater som är parter i EES-avtalet, även när uppgifterna har ställts till den behöriga myndigheternas förfogande och det av intygen framgår att materialet har en lika hög säkerhetsnivå samt
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det utgör utan tvekan en åtgärd med samma verkan som en kvantitativ importrestriktion som kan hindra handeln inom gemenskapen att urskiljningslöst tillämpa de bestämmelser som föreskrivits för nationella varor på varor som lagligen har tillverkat och saluförts i andra medlemsstater, när detta inte är motiverat av tvingande hänsyn, i synnerhet att vägra att vid utfärdande av förklaring om typgodkännande beakta intyg som medföljer varorna, även när dessa intyg innehåller de uppgifter som är nödvändiga för att kunna bedöma deras säkerhetsnivå.

Det förefaller inte föreligga någon oenighet angående ovanstående. Den omstridda frågan är i stället den italienska statens åtgärd för att bringa sina nationella bestämmelser i